

קבו.

מפנין פרק שמונה עשר שבת

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1 וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי אִם נָא
מִצְאֹתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֶל נָא
תַּעֲבֹר מֵעַל עֲבֹדְךָ:
בראשית יח ג

הגהות הב"ח

(א) גב' שלא יגמור סולו
(דילמא וכו' גומות) תא"מ
וני"ב ס"א נמחק: (ב) שם או
דילמא גברא וגברא:

גליון הש"ס

גמרא גדולה הכנסת
אורחים. ע"י צ"מ דף פו
ע"א ונתוספות שם ד"ה
חז"ה:

מוסף רש"י

שלא יגמור כבודו. אם
לא היו שם אלא ארבע או
חמש קופות, שהמיר לו
מקום שיש יותר, כאלו
המיר לשמן כולו ונולת
את הרצפה, דלמא היה
גומא ומשום לה (ביצה 17).
והדן על השמיר לכך
זכות. על כל שמעיר עליו
אמר שומצין לטובה עד
שמעיר בצרור שאין לו, שם
אזהר מדין לו ידעו אחר
מן השמיר לזכות (אבות
פ"א ט"ז).

רבינו חננאל

ולתן זה האמור כאן,
הוא שיעור הקפות ששינו
במשנתנו ו' ואע"י שלא
איתאמרה בהדיא במגדא
דילן, הלא איתפרש בתלמוד
א"י, ר' זעירא שאל
לר' יאשיה כמה שיעור
הקפות, א"ל לנמור סהוס
מן המפורש דרבינן תנא
בב' קפות של ג' ג'
סאין תורמינא את הלישבה
ושיעור לתן חצי רובא והוא
ט"ז סאין. נמצא שיעור
המשנה הבריייתא שיעור
אחד, וכדאוקמא רסא דהא
במיתנינן ד' מה, והכין
שמעתא דא סלקא. ועלה
קמבעיא לן מעוטי הירולא
עדף או מעוטי שביע
דכין עינננא שביע דכין

לְאֹדֹר: **לְהַסְפֵּק.** לְהַאֲרִיל לְבַהֲמָמוֹ:
מִשְׁמָחוֹ הָיָה כִּי בִּרְאָה וְהָדָר חֲמִשָּׁה וְהָיָה אֲפִילוֹ טוֹבָה: **שָׁלָה**
יִגְמֹר. **יִגְמֹר** אֲשׁוּרֵי עוֹמוֹת: **בִּדְגָלוֹ.** מִפְּנֵה בִּדְגָלוֹ לְכָאן וּלְכָאן דָּרָךְ
לְיִכְרוֹ לָמָּה הוּא טָלוּל: **טוֹבָה לְכֹרֶם.** מוֹכֵחַ מִיֵּלֵּא דְהוֹקֵשָׁה
לְיִתְרָךְ לְיִתְרָךְ וְאֵם יִטְרָךְ לְיִתְרָךְ וְאֵם יִתְרָךְ לְיִתְרָךְ וְאֵם יִתְרָךְ לְיִתְרָךְ

אסור דברי ר"ש ורבי אחא כו':

גלפני לניא. כנגד היכן פונה הדבר
הזה האמור להיפך ר"ש ממחי מוקפה
בכל מקום ובאן הוא מחמיר: לניא.
היכן כגון חצ"ה לנהרל כגני לניא
הדברכות (דף תמ:). לפך. אצל צירי
ממחי לאו אורז הוא: לפך. חזי
כור הוא ט"ו סאין: בד' וה' קופות
סאין טפי לא. בקופות ענמן הוא
יפנה וימלאם אם ירצה או שק
בכתפו שיעור קופה כפעם אחת
אצל טפי להלך יותר מה' פעמים
בכל לפות בכלים קטנים וירצה
בזהילוך לא: למעוטי בזהילוך עדיך.
ואע"ג דלפוש משוי הוא: או דילמא

ממעוטי משוי עדיף. ואם בא לפנות
בכלים קטנים כשיעור ה' קופות מותר.
ולרצ חסדא קצעי לה דלמרא ה'
דוקא: ב' וצט"ו. קס"ד אקופות
האי לומר שמפנה בקופות קטנות
ויורבה בשילוח: אכדון קאי. ולא
פליגי והכי קאמר ב' צט"ו יפנה
בזאתן ה' קופות: הא דמשחקלי חדא
חדא בקופה. הך דמתני' ד' ה' ולא
נחת למנינא דכדין איירי בכדין
גדולים דמשחקלי חדא בקופה וסך
דתנא ב' ט"ו איירי בכדיס ציונים
ובכדיס קטנים עשר דמשחקלי מרי
מרי בקופה ט"ו דמשחקלי מתלא
מתלא בקופה דקטנים: כי דקורי
הרפניא. ^ט בכדין של הרפניא:
איבעיא להו. אליבא דרב חסדא:
דחוק לתלמידים. שאין מקום לתלמידים
להושב: ועימר. פנה את העומרים
לרבי: ויארז ויבסחוט פחות מ'ד'
אחמות: פ"ט ועימר רבי. אלמא חד
גגצרא פנינהו: רבי ננפשיה עימר.
במתיה וכי אורחיה דנשיא דבתי:
הכשכמה ביהמ"ד. מדשוי להו במתני'
כי הדדי: מהשכמה ביה המדרש.
דתנא דידן אקדמה ברישא: אל נא
מעצור. והניחו והלך לקבל האורחיה:
ועימן חפלה. לכיון בתפלתו:

ה"ג

אחת הלך ר' חייא למקום אחד וראה מקום דרום
ועימר ר' חייא כל השדה כולה ישמע מינה הכל לפי
או דילמא כל גברא וגברא מפני הנפשיה ת"ש ועימר
וילעולם כל חד וחד מפני הנפשיה: מפני האורחין ו
המדרש דתני מפני האורחין ומפני בטול בית המ
המדרש דתני מפני האורחין והדר ומפני בטול ביו
אורחין מהקבלת פני שכינה דכתיב ^וויאמר ^ה(ה') אם
ויראה שלא כמדת הקב"ה מדת בשר ודם מדת ב"ו א
בהקדוש ברוך הוא כתיב ויאמר ^ה(ה') אם נא מצאתי
דברים אדם אוכל פירותיהן בעולם הזה והקרן קיימת
^ה(ה') ועיין תפלה והשכמת בית המדרש והמגדל בניו לתל
אלו דברים שאדם עושה אותם ואוכל פירותיהן בעול
ואם וגמילות חסדים והבאת שלום שבין אדם לח

של יין וכדי שמן, ותניא איך בעשר ובחמש עשרה. ואוקימנא להו דכ"ע מעוטס בהילוכא עדיף, אוקימנא, דא מתניתא דקתני תמיש יין מירושא, חמש דרת גליל דלית שם אוקימנא מילכיה קרפיה ויהי מבידה ובחמש עשרה, שדכא דרתני קומות ון בינוניתו שמנצאן ד' דות כל קרפה, ואד' חמי ט"ו ו' חלת כדי בכל קרפה כנון דקורי הרפניא, פ"י כדות עושין בהרפניא הון קטנות ותרולות ו' ב' בקרפ, טנה סאה ובהינטיא סאה וחצי, והדרולה ג' סאן. ארובא איבעיא לן הוה דקא מפנינן ד' או ד' א' קרפת

שֶׁל בְּדֵי שֶׁמֶן וְשֶׁל בְּדֵי יִין
לֹא יֵצֵאוּ בְּסֵל וּבְקוֹפֵה
דְּחוּל אֲבֵל הֵכָּא צְבִיתוֹ: דְּבִי
לֹא מָצִי לְמִימַר לְמַעוּטֵי צִמָּה

ני אפילו טובא נמי
את האוצר שלא
זי אשוויי גומות אבל
ש"ש היא דלית ליה
זילין באוצר תחילה
כדי שיכנס ויצא
אמרת אין מתחילין
ביל ברנלוי בכניסתו
כנאה ^א צבורה בזמן
ותר להסתפק ממנה
להסתפק ממנה
מא מתיר כלפי לייא
אחא גרבי שמעון
ותר כנאה ^א צבורה
ומי בר זכריה מארי

בבכמה אמר ליה הרי
בבורה לתך איבעיא
פות דקאמר בארבע
לא אלמא למעוטי
למא למעוטי משוי
מפנין אפילו ארבע
מן ושל כדי יין ותניא
שרה מאי לאו בהא
וי בהילוכא עדיף ומר
ף לא ידכ"ע מעוטי
ברת בעשר ובחמש
רדין קאי ולא קשיא

חד בקופה והא
וא דמשתקלי תלתא
וא איבעיא להו הני
לפי האורחין ואת"ל
גברא מפני לכולהו
א מפני לנפשיה ת"ש

וַיֵּיךְ פֶּעַם אֶחָת הַלֵּךְ
קוֹם דָּחוּק לְתַלְמוּדִים
מְלֵאָה עוֹמְרִים וְעֵימָר
שִׁמְעַת מִינָה הַכֹּל לִפְנֵי
אֲדָר הוֹשַׁעִיָּא פֶּעַם

לחלומידים ויצא לשד
האורחין ועדיין תבעי
רבי ולמעמך רבי בה
: א"ר יוחנן ג' גדולה
יש ורב דימי מנהרד
המדרש א"ר רב י
מצאתי חן בעיניך א
קמן יכול לומר לגדו
אמר רב יהודה בר
ו לעולם תבא ואלו ד
ד תורה וזהו את חס
הזה והקרן קיימת לו
י ו'ת"ת כנגד כולם

נ"א: עליון, אלא הצריך כל אחד לעצמו, וצ"ג זו. שפשוט, לשפוטם ברגליהם, בלשון ישמעאל מתור. ופינוי לבית המדרש, דתן מפני ד' ה' קופות, ה"מ לדבר, יאמר גדולה הכנסת אורחין, וכד' יוחנן

ואל דמתן ב' המציא (בפס' דף סט:) כד' י"ן
היינו ממקום רחוק למחז' כעובדין
י' ע"מא למעושי' בהרובא עדיף.
עדיף דהלא דקמני ד' ו' קופות
ללא מני סבר הכי דא"כ הוה ליה
למיתני בעשר וט"ו כשיעור ה'
קופות וא"ת² אטן בפרק לא
לדלין (סס דף סה.)³ שחטה צדה לא
ביציאתה צמטו וצמטוה אלא מביאה
לנאיבס אף על גב דמפיש ביהלולא
התם שמי דאיכא ט"ח וימת
מדאי להציאה שלימה א"כ שמוס
המחז' ליהלולא למחז' אחר ואל

מוסף תוספות

א. והכא גבי אורחין שרינן
לפנות כדי יין אפי'
בקופות. ריטצ"א. ב. גבי
בהמה מסוכנת. מוס'
הרא"ש. ג. אלמא תרוייהו
שקולים. מוס' הרא"ש.
ד. אבל בדבר שאינו נוהג
תדיר, שפיר מבעיא לי'
לכתחילה הי מנייהו
עדיף. מוס' הרא"ש.

רב נסים גאון

במה שיעור תבואה לתן.
 ולתן, וזה חצי כור אחד.
 כי הכור כולו לא אהא.
 ויכורו והחומר מדה אחת.
 ויהיה חומר כורא (כמו)
 ששאתה מוצא ביחזקאל (כח)
 יאציה והב תוקן אחר.
 ומה שהתרגום מכלל
 ויהיה, וזה טעם חזקו חזקו
 כנסים חל אהין למיסב
 מעשר כורא. וזה תבירו לו
 כי החומר כורא וזה
 אהין הבת כורא ג' אהין.
 ואחר כך כי עשרת הבתים
 חומר, נמצא שיעור הכור
 לא אהין. וזה אמר (והשנים)
 וחומר שיעורם וזה
 ואמרו חכמינו
 פירוק ג' אהין (וחזין) פ'
 אלו ארבעים וחמשה
 נדיקים. החומר לא וזה
 שכל מ"ה. נתקין כל'
 כי הכור כולו לא אהין.

בינו חננאל (המשך)

[illegible]

סמך [רבי] במחשבתו שלו
 ד של אבנים, אבנים סדורות
 מעאל עירים ספינות. נגד,
 שאר השמועה פשוטה היא.
 , כדב יהודה אמר שמואל
 קרן קיימת לו לעולם הבא.